



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 115/09-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. S., C., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 46 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaným 10. apríla 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So 66/2007 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť MUDr. M. S. o d m i e t a pre nesplnenie predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. septembra 2007 doručená sťažnosť MUDr. M. S., C. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a základného práva na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy súdom zaručeného čl. 46 ods. 2 ústavy, porušenie základného práva na zákonného sudcu zaručeného čl. 48 ods. 1 ústavy a porušenie základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a na vyjadrenie sa ku všetkým vykonávaným dôkazom

zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vydaným 10. apríla 2007 v konaní vedenom pod sp. zn. 7 So 66/2007.

Najvyšší súd v označenom konaní rozhodoval o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 12. decembra 2006 vydanému v konaní vedenom pod sp. zn. 38 Sd/52/2006, ktorým bolo zastavené konanie o preskúmaní rozhodnutia o zamietnutí žiadosti sťažovateľa o invalidný dôchodok. Odvolanie najvyšší súd uznesením z 10. apríla 2007 zamietol pre nesplnenie jeho povinných náležitostí.

Postup najvyššieho súdu hodnotí sťažovateľ tak, že „*bud' nedostatočne zistil procesný stav*“, alebo mu „*zámerne odňal možnosť konať (vo veci)*“. V podanej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 17. augusta 2007 podal dovolanie proti predmetnému uzneseniu najvyššieho súdu. Sťažovateľ žiadal od ústavného súdu aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku však nekonkretizoval.

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

*„ÚS SR určuje, že nezákonným uznesením č. 7 So 66/2007 z 10. 4. 2007 NS SR porušil základné práva MUDr. M. S., zaručené čl. 48, čl. 46 ÚSR;*

*ÚS SR zrušuje nezákonné uznesenie č. 7 So 66/2007 z 10. 4. 2007 NS a vec vracia na ďalšie konanie NS SR v Bratislave, podľa čl. 127 ods. 1, 2 ÚSR;*

*ÚS SR ukladá NS SR povinnosť vo veci rozhodnúť, a to najneskôr v lehote 3 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti nálezu ÚS SR Košice;*

*ÚS SR priznáva navrhovateľovi primerané finančné odškodnenie, podľa čl. 127 ods. 3 Ústavy SR (v spojení s čl. 46 ods. 3 Ústavy SR).“*

## II.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v okolnostiach posudzovaného prípadu sťažovateľom podané dovolanie nepovažoval za opravný prostriedok alebo iný prostriedok nápravy, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože podľa ustanovenia § 250s tretej vety zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) nie je v konaní o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov dovolanie prípustné. Tomu zodpovedá i skutočnosť, že najvyšší súd dovolanie sťažovateľa rozhodnutím z 28. januára 2009 vydaným v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Sdo 56/07 odmietol.

Podaná sťažnosť však vzhľadom na požiadavku plynúcu z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde trpela nedostatkom právneho zastúpenia sťažovateľa. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ju dáva na vedomie i právnenému zástupcovi ustanovenému v konaní pred krajským súdom, ktorý *„doplní predmetné podanie k sp. zn. konania pred ÚS SR Košice“*, nepredložil však ústavnému súdu splnomocnenie pre právneho zástupcu. Ústavný súd preto 18. novembra 2008 vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia advokátovi s výslovným uvedením, že sa udeľuje na konanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 2. januára 2009 žiadosť o predĺženie lehoty na doručenie splnomocnenia advokátovi, na základe čoho mu ústavný súd prípisom z 12. januára 2009 oznámil predĺženie lehoty na doplnenie sťažnosti. Sťažovateľ mal doplniť sťažnosť do 15 dní odo dňa doručenia predmetného prípisu ústavného súdu.

Sťažovateľ však ústavnému súdu 12. februára 2009 doručil ďalšiu žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia na zastupovanie v konaní o jeho sťažnosti, pričom argumentujúc zdravotnými dôvodmi požiadal o predĺženie lehoty do 10. apríla 2009.

Ústavný súd akceptoval aj opakovanú žiadosť o predĺženie lehoty na predloženie splnomocnenia na zastupovanie v konaní a berúc do úvahy charakter zdravotných ťažkostí sťažovateľa vyčkal do 10. apríla 2009 pre prípad doplnenia sťažnosti sťažovateľom. Napriek tomu sťažnosť v lehote, ktorú navrhol sám sťažovateľ, dosiaľ doplnená nebola.

Ústavnému súdu bola následne 17. apríla 2009 doručená žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom z dôvodov, že *„sa mi do 10.4.2009 nepodarilo, z objektívnych dôvodov, kontaktovať advokáta ...“*. Vzhľadom na to, že sťažovateľ počnúc sťažnosťou, ako aj v ďalšej už uvedenej korešpondencii s ústavným súdom nežiadal o ustanovenie právneho zástupcu, naopak z jeho vyjadrení je celkom zrejmé, že problémom bolo iba doručenie splnomocnenia, nie samotné právne zastúpenie, ústavný súd považoval uvedenú žiadosť za účelovú, ktorá od počiatku nemôže naplniť podmienky a účel ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z týchto dôvodov ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť ako nespĺňajúcu predpísané náležitosti.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. apríla 2009